

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der er en særlig side af sagen, som jeg på dette tidspunkt føler trang til at gå ind i, og det er spørgsmålet, som er rejst af flere, hr. Keld Albrechtsen og fru Pernille Frahm, om suveræniteten. FN's generalsekretær holdt en tale den 7. april i FN's Menneskerettighedskommission, en lang og interessant tale; jeg vil gerne henvise til den. Der er et par sætninger, jeg gerne vil have lov at citere. Kofi Annan siger:

»Langsomt, men sikkert udvikler der sig en international norm imod voldelig undertrykkelse af mindretal. Denne norm må gå frem for bekymringer om suveræniteten. Ingen regering har ret til at gemme sig bag sin nationale suverænitet med henblik på at krænke menneskerettigheder eller fundamentale friheder hos dets folkeslag.«

Og videre siger Kofi Annan, FN's generalsekretær:

»Denne internationale norm vil stille De Forenede Nationer over for store udfordringer, men hvis ikke vi kan leve op til disse udfordringer, hvis vi lader FN blive et tilflugtssted for disse udøvere af etnisk udrensning, vil vi forråde de idealer, som inspirerede til grundlæggelsen af De Forenede Nationer.«

Altså der udvikler sig en international norm mod voldelig undertrykkelse af mindretal, som må gå frem for bekymringer for suveræniteten. Jeg synes, dette synspunkt af FN's generalsekretær fortjener at indgå i den meningsudveksling.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg har ikke nogen yderligere kommentarer til hr. Søren Søndergaard, for det er jo en løbende dialog og diskussion, vi har mødt gang på gang; så der er en fundamental uenighed.

Hr. Peter Skaarup, om man når sine mål? Hr. Peter Skaarup gør regnebrættet op lige nu. Det gør vi andre ikke, tror jeg. Jeg gør det ikke. Socialdemokratiet gør det ikke. Vi siger åbent, at vi er i en proces, og vi er oven i købet i en proces, som kan blive ganske langvarig. Det er blevet understreget gang på gang, at det er parterne, der er involveret i dette her samarbejde. Det er deres opfattelse, det er også Socialdemokratiets opfattelse. Ikke på noget tidspunkt har Socialdemokratiet ønsket at medvirke til en landkrig. Vi ser det ikke for os. Det gør vi fortsat ikke.

Til hr. Holger K. Nielsen omkring Rambouillet. På det tidspunkt, Rambouillet kørte, var alle forhandlingsmuligheder på det tidspunkt udtømt. Der var ikke flere muligheder ved forhandlingsbordet, og derfor måtte man se sig om og se: Hvad sker der så derudover uden for forhandlingsbordet? Og det var forfærdelige dramaer, vi var vidne til. Derfor må man sige, at man gav frister: den ene frist, den anden frist, den tredje frist, og stadig var der ikke vilje til bevægelse og vilje til at slutte en aftale. Så på det tidspunkt, hvor Rambouillet forhandlede, kunne man ikke med de muligheder, der dér lå, overhovedet nå videre.

Så udviklede situationen sig uden for vinduerne, og vi var vidne til massedeportationer, flygtningestrømme, fordrevne mennesker, og derfor følte vi i Socialdemokratiet sammen med andre, både partier og lande, at så måtte der også ageres.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg er for så vidt meget enig i det, Kofi Annan har sagt, som citeret af udenrigsministeren her. Det besvarer bare ikke det spørgsmål, der blev stillet. Hvad er forskellen på den situation, vi er i nu, og så den situation, hvor man kan sige, at Danmark er i krig? Og der var fru Helle Degns svar: Forskellen er, om vi krænker et andet lands suverænitet.

Det har vi nu konstateret at vi gør. Jeg har i hvert fald ikke hørt det benægtet, at NATO krænker et andet lands suverænitet, og så må man konstatere ifølge fru Helle Degns definition, at så er Danmark i krig.

Med hensyn til flygtninge: Hvor var regeringen henne, da SF opfordrede til, at man åbnede Fort Europa, så nogle af flygtningene fra Kosova kunne slippe ud? Hvor var regeringen henne? Da var regeringen overbevist om, at den slags ikke var nødvendigt.

Hvor var regeringen henne, da SF's ordfører i debatten i oktober spurgte: Hvad nu, hvis man tager fejl? Hvad nu, hvis konflikten eskalerer på baggrund af det her? Hvad nu, hvis civilbefolkningen i endnu højere grad bliver taget som gidsler? Hvad nu, hvis flere drives på flugt, hvis svaret er endnu flere flygtninge, og hvis konflikten udvides til større dele af Balkan? Hvad nu, hvis der skabes en endnu større humanitær katastrofe?

Svarene blaffer i vinden. Det gør de stadig væk.